REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1429 AL COMISIEI

din 26 august 2015

de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ([1]), în special articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

1. PROCEDURĂ

1.1. Măsuri provizorii

(1) Comisia Europeană („Comisia"), prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/501 ([2]) („regulamentul provizoriu"), a instituit taxe antidumping provizorii asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză („RPC") și Taiwan (denumite în continuare „țările în cauză").

(2) Comisia a deschis ancheta în urma unei reclamații depuse la 13 mai 2014 de Eurofer (denumit în continuare „reclamantul") în numele unor reclamanți din Uniune, producători de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece (denumite în continuare „SSCR"). Reclamantul reprezintă aproximativ 50 % din producția totală de SSCR a Uniunii. Reclamația conținea elemente de probă atestând existența unui dumping și a unui prejudiciu important rezultat, care au fost suficiente pentru a justifica deschiderea anchetei.

1.2. Înregistrare

(3) În urma unei cereri adresate de către reclamant și susținute de documente justificative, Comisia a adoptat la 15 decembrie 2014 Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1331/2014 ([3]), care prevede obligativitatea înregistrării importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din RPC și din Taiwan începând din 17 decembrie 2014 (denumit în continuare „regulamentul privind înregistrarea").

(4) Părțile interesate au susținut că decizia privind înregistrarea importurilor a fost neîntemeiată, întrucât nu erau întrunite condițiile potrivit articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, aceste afirmații nu au fost întemeiate sau susținute de dovezi concrete. La data adoptării deciziei de înregistrare a importurilor, Comisia deținea suficiente elemente de probă *prima facie* de justificare a necesității de a înregistra importurile: și cotele de piață din aceste țări crescuseră în mod considerabil. Prin urmare, argumentele în această privință au fost respinse.

1.3. Procedura ulterioară

(5) Ulterior comunicării faptelor și considerentelor esențiale pe baza cărora s-a decis instituirea măsurilor antidumping provizorii (denumită în continuare „comunicarea concluziilor provizorii"), mai multe părți interesate și-au exprimat în scris punctele de vedere cu privire la concluziile provizorii. Un exportator din China, un exportator din Taiwan și reclamantul au solicitat audieri în prezența consilierului-auditor pentru proceduri comerciale; acestea le-au fost acordate la 24 aprilie 2015, 27 aprilie 2015 și, respectiv, 7 iulie 2015. Consilierul-auditor pentru proceduri comerciale a rămas, de asemenea, la dispoziția oricărei părți interesate, la cerere, pentru a verifica modul în care informațiile confidențiale au fost utilizate de serviciile Comisiei responsabile de anchetă.

([1]) JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/501 al Comisiei din 24 martie 2015 de instituire a unei taxe antidumping provizorii privind importurile de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Taiwan (JO L 79, 25.3.2015, p. 23).

([3]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1331/2014 al Comisiei din 15 decembrie 2014 prin care se supun înregistrării importurile de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece, originare din Republica Populară Chineză și din Taiwan (JO L 359, 16.12.2014, p. 90).

(6) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale definitive. Observațiile prezentate oral și în scris de părțile interesate au fost examinate și, după caz, constatările provizorii au fost modificate în consecință.

(7) În plus, au fost efectuate vizite de verificare la sediile următoarelor societăți:

Producători din țara analogă:

— AK Steel Corporation, Ohio, SUA

— NAS North American Stainless, Kentucky, SUA

Importatori neafiliați:

— Acciai Vender SpA, Parma, Italia

— Inox Market Service SRL, Padova, Italia

— Nova Trading SA, Torun, Polonia

Utilizatori:

— Franke SpA, Peschiera del Garda, Italia

— Indesit Company SpA, Fabriano, Italia

(8) Toate părțile interesate au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a intenționat instituirea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de SSCR originare din țările în cauză și perceperea definitivă a sumelor depuse cu titlu de taxă provizorie (denumită în continuare „comunicarea constatărilor definitive"). Tuturor părților li s-a acordat o perioadă în cursul căreia au putut formula observații cu privire la această comunicare finală.

(9) Observațiile prezentate de părțile interesate au fost examinate și luate în considerare după caz.

1.4. **Eșantionarea**

(10) O societate a contestat constatarea de la considerentul 14 din regulamentul provizoriu conform căreia ea nu este un producător-exportator. Cu toate acestea, societatea nu a furnizat informații suplimentare care să fi putut să schimbe poziția adoptată de Comisie în regulamentul provizoriu, astfel cum a fost prezentată la considerentul 14 din regulamentul provizoriu.

(11) În absența altor observații privind metoda de eșantionare a producătorilor din Uniune, a producătorilor-exportatori din RPC și din Taiwan și a altor importatori neafiliați, se confirmă constatările provizorii de la considerentele 7-22 din regulamentul provizoriu.

1.5. **Perioada anchetei și perioada examinată**

(12) Astfel cum s-a enunțat la considerentul 25 din regulamentul provizoriu, ancheta privind dumpingul și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și 31 decembrie 2013 (denumită în continuare „perioada de anchetă"). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2010 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată").

2. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

2.1. **Introducere**

(13) Astfel cum s-a indicat în considerentul 26 din regulamentul provizoriu, produsul în cauză este reprezentat de produse plate din oțeluri inoxidabile, simplu laminate la rece, încadrate în prezent la codurile NC 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 și 7220 20 89, originare din China și Taiwan (denumit în continuare „produsul în cauză").

(14) Produsele plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece sunt utilizate într-o gamă largă de aplicații, cum ar fi, de exemplu, în producția de aparate de uz casnic (de exemplu, interiorul mașinilor de spălat rufe și al mașinilor de spălat vase), de tuburi sudate și de dispozitive medicale, precum și în industria de prelucrare a alimentelor și industria autovehiculelor.

(15) Ancheta a demonstrat că diferitele tipuri de produs în cauză prezintă aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază și sunt destinate, în general, acelorași utilizări.

2.2. **Afirmații cu privire la definiția produsului**

(16) Părțile interesate și-au reiterat afirmațiile prezentate în etapa provizorie potrivit cărora benzile înguste și de precizie ar trebui excluse din domeniul de aplicare al anchetei. Ele au susținut în continuare că Direcția Generală Concurență din cadrul Comisiei a decis să excludă acest tip de produs de pe piața relevantă a produsului în analiza cazului de fuziune Outokumpu/INOXUM ([1]). În plus, părțile interesate au argumentat că substituția din perspectiva cererii și a ofertei între SSCR „standard" și benzile de precizie este limitată. Cu toate acestea, așa cum s-a menționat deja la considerentul 31 din regulamentul provizoriu, într-un caz de antidumping, piața este definită de caracteristicile fizice ale produsului în cauză și nu de substituția din perspectiva cererii și a ofertei.

(17) În urma comunicării constatărilor definitive, una dintre părțile interesate și-a reiterat afirmația conform căreia definiția pieței într-un caz de fuziune este relevantă pentru definiția produsului într-un caz antidumping. În sprijinul acestui argument, ea precizează că, pe lângă caracteristicile fizice, tehnice și chimice ale produsului, este posibil ca instituțiile UE să ia în considerare o serie de alți factori, cum ar fi utilizarea acestuia, interschimbabilitatea, percepția avută de consumator, canalele de distribuție, procesul de fabricație, costurile de producție și calitatea. Se presupune că cei patru parametri „utilizarea, interschimbabilitatea, percepția avută de consumator și procesul de fabricație" sunt sinonime cu substituția din perspectiva cererii și a ofertei.

(18) Fără a evalua afirmația conform căreia „utilizarea, interschimbabilitatea, percepția avută de consumator și procesul de fabricație" sunt într-adevăr sinonime cu substituția din perspectiva cererii și a ofertei, lista elementelor de mai sus se extinde cu mult în afara acestor patru criterii. Argumentul potrivit căruia definiția pieței într-un caz de fuziune este relevantă pentru definiția produsului într-un caz antidumping nu poate fi, prin urmare, acceptat.

(19) În urma comunicării constatărilor definitive, o altă parte interesată a susținut că, pentru a determina dacă benzile de precizie ar trebui să intre sub incidența definiției produsului în cauză, ar trebui luat în considerare faptul că, din câte se pare, industria din Uniune nu a fost în măsură să vândă acest tip de produs „în trecut". În acest sens, considerentul 30 din regulamentul provizoriu prevede în mod clar că industria din Uniune este în măsură să aprovizioneze corespunzător acest segment de piață. În absența unei definiții mai precise a sintagmei „în trecut", este imposibil să se verifice dacă acest argument este corect din punct de vedere factual sau dacă are vreo relevanță. În orice caz, benzile de precizie au aceleași caracteristici fizice, tehnice și chimice de bază cu cele ale produsului în cauză.

(20) Potrivit unei părți interesate, chiar dacă importurile de produse specializate reprezintă mai puțin de 1 % din importurile totale, așa cum a stabilit Comisia la considerentul 101 din regulamentul provizoriu, Comisia a fi discriminat, după toate aparențele, o parte a pieței prin neexcluderea acestor importuri. Această parte a susținut că societățile care lucrează cu produse specializate nu ar găsi alți furnizori pentru aceste produse specializate. Aceste afirmații nu au fost susținute de probe.

(21) În acest sens, se observă că enunțul de la considerentul 101 din regulamentul provizoriu este scos din context. Enunțul a fost făcut în contextul unei evaluări cumulate a importurilor din RPC și din Taiwan, nu în ceea ce privește definiția produsului care face obiectul anchetei. De fapt, nu se contestă că aceste produse specializate au în comun aceleași caracteristici fizice de bază cu SSCR „standard".

(22) Prin urmare, Comisia a respins aceste argumente și a păstrat neschimbat domeniul de aplicare a anchetei în cazul produsului.

2.3. **Concluzii**

(23) Constatările provizorii de la considerentele 26-32 din regulamentul provizoriu se confirmă.

([1]) Decizia Comisiei din 7 noiembrie 2012 adresată: Outokumpu OYJ, privind declararea unei concentrări ca fiind compatibilă cu piața internă și cu funcționarea Acordului privind SEE (cazul COMP/M.6471 – Outokumpu/INOXUM).

3. **DUMPINGUL**

3.1. **RPC**

3.1.1. *Tratamentul aplicabil societăților care funcționează în condițiile unei economii de piață (denumit în continuare „TEP”)*

(24) Așa cum s-a explicat la considerentul 34 din regulamentul provizoriu, niciunul dintre producătorii-exportatori vizați de această anchetă nu au solicitat TEP.

3.1.2. *Țară analogă*

(25) În regulamentul provizoriu, Statele Unite ale Americii (menționată în continuare ca „SUA”) a fost selectată ca țară analogă adecvată în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. Doi producători-exportatori au pretins că SUA nu este o țară analogă adecvată în scopul stabilirii valorii normale datorită faptului că procesul de producție și materiile prime utilizate în producție sunt diferite în SUA față de cele din RPC. În plus, un producător-exportator a argumentat că Taiwan este o alegere mai bună ca țară analogă, întrucât costul de producție al laminatelor din China este mult mai apropiat de cel al laminatelor din Taiwan decât de cel al laminatelor din SUA. Conform acestui producător-exportator, acest lucru se datorează faptului că marii producători de SSCR din Taiwan folosesc cantități importante de produse intermediare, și anume bobine de laminate cu finisaj negru din RPC. Aceste bobine de laminate cu finisaj negru sunt făcute din nichel fontă („NPI”), materie primă folosită aproape în exclusivitate în RPC. Un alt producător-exportator a susținut că producătorii din SUA sunt, într-un fel sau altul, afiliați anumitor producători din Uniune și că remarcile factuale privind dimensiunea pieței din SUA sunt inexacte.

(26) Există într-adevăr diferențe între SUA și RPC în materie de aprovizionare cu nichel, una dintre principalele materii prime folosite în producția de SSCR. Deși în ambele țări producătorii de SSCR folosesc anumite cantități de nichel din deșeuri recuperabile, deșeurile de oțel inoxidabil constituie principala sursă de nichel în SUA, în timp ce în RPC, principala sursă o reprezintă NPI. Cu toate acestea, o astfel de diferență nu înseamnă că SUA este nepotrivită ca țară analogă în acest caz, întrucât produsele finite din SUA și din RPC sunt totuși comparabile, astfel cum s-a constatat în considerentul 29 din regulamentul provizoriu și în considerentul 15 de mai sus. Așa cum s-a explicat în considerentele 39 și 40 din regulamentul provizoriu, SUA este considerată o țară analogă adecvată pe baza anumitor criterii. Având în vedere dimensiunea și nivelul concurenței pe piața de SSCR din SUA și luând în considerare faptul că doar două țări au fost dispuse să coopereze, diferențele în materie de alimentare cu nichel și între procesele de producție nu invalidează alegerea SUA. Pe de altă parte, un argument bazat pe folosirea NPI și pe procesul de producție asociat în RPC afectează gradul de adecvare a Taiwanului, precum și a oricărei alte țări din lume, ca alternativă de țară analogă, în același mod. NPI se produce și, din cauza barierelor la export, se comercializează și se utilizează aproape exclusiv în RPC. De aici reiese, și s-a stabilit deja, că NPI nu este folosit în Taiwan, țara analogă alternativă. Principalele materii prime folosite în producția produsului în cauză în Taiwan sunt reprezentate de nichelul din deșeuri recuperabile și, după cum a observat unul dintre producători-exportatori, de bobinele laminate negre achiziționate în principal din RPC. Așa cum s-a menționat deja la considerentul 39 din regulamentul provizoriu, materiile prime folosite în SUA și în Taiwan sunt în principal aceleași. În plus, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, se pot solicita ajustări pentru a lua în considerare anumite diferențe, cu condiția să existe un efect asupra prețului demonstrat și să se fi dovedit că ajustarea este justificată ținând cont de utilizarea unei țări analoge în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

(27) În al doilea rând, cu privire la costurile de producție ale producătorului din Taiwan care folosește bobine laminate negre achiziționate din RPC, așa cum s-a explicat în considerentul 76 din regulamentul provizoriu, bobinele în cauză au fost achiziționate de la un furnizor afiliat din RPC. Acesta este singurul caz din cadrul anchetei în care bobinele laminate negre din RPC au fost folosite pe scară largă. În calculele sale, Comisia a înlocuit costul bobinelor achiziționate cu costul producției proprii a societății. Cu alte cuvinte, prețurile de achiziție ale bobinelor laminate negre, care se presupune că reflectă costurile de producție din RPC, au fost înlocuite cu costurile de producție din Taiwan, unde nu s-a folosit NPI. În consecință, afirmația că utilizarea de bobine laminate negre, care au fost produse în RPC din NPI, duce la un nivel al costurilor de producție în Taiwan apropiat cu cel din RPC, nu este valabilă.

(28) În al treilea rând, unul dintre producătorii din SUA este afiliat producătorilor din Uniune. Cu toate acestea, această relație nu este relevantă pentru domeniul de aplicare al prezentei anchete. Comisia observă că, chiar dacă producătorii din țările analoge sunt afiliați producătorilor din Uniune, o astfel de legătură nu invalidează și nici nu afectează determinarea valorii normale pe baza datelor verificate. În plus, nu există niciun motiv special pentru a pune la îndoială utilizarea datelor acestui producător din țara analogă. Această afirmație este respinsă.

(29) În al patrulea rând, până în prezent nu au fost prezentate argumente suplimentare în sprijinul afirmației conform căreia constatările factuale privind dimensiunea pieței în SUA sunt inexacte. Prin urmare, această afirmație este respinsă.

(30) Având în vedere cele de mai sus, afirmația că SUA nu este o țară analogă adecvată este respinsă. Constatările provizorii de la considerentele 39-40 din regulamentul provizoriu se confirmă.

(31) Comisia confirmă selectarea SUA ca țară analogă în sensul articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază.

(32) Două părți interesate și-au reiterat obiecțiunile cu privire la utilizarea SUA ca țară analogă, insistând asupra faptului că procesul de producție al producătorilor din Statele Unite ale Americii nu este similar cu cel al producătorilor chinezi și au propus din nou alegerea Taiwanului.

(33) Comisia a analizat cu atenție observațiile suplimentare privind posibila alegere a Taiwanului ca țară analogă în locul SUA. Comisia consideră că aceste observații nu prezintă argumente specifice noi și confirmă, prin urmare, raționamentul descris la considerentele 25-29 de mai sus.

3.1.3. *Valoarea normală*

(34) În absența unor observații privind determinarea valorii normale, se confirmă considerentele 43-49 din regulamentul provizoriu.

Prețul de export

(35) În absența oricăror observații privind determinarea prețului de export, se confirmă considerentul 65 din regulamentul provizoriu.

3.1.4. *Comparație*

(36) Doi producători-exportatori au argumentat că, dacă SUA rămâne țară analogă, ar trebui efectuată o ajustare pe baza diverselor materii prime care se utilizează. Un producător-exportator a observat că unul dintre producătorii din SUA are costuri suplimentare asociate transportului intern. Producătorul-exportator a argumentat că acest lucru ar trebui să aibă ca rezultat o ajustare a valorii normale. Unul dintre producători-exportatori a observat că, pentru stabilirea valorii normale, Comisia a eliminat parametrii privind grosimea, lățimea și muchiile din categoria numerelor de control predefinite ale produsului (denumite în continuare „NCP"). Producătorul-exportator a argumentat că grosimea și, într-o măsură mai mică, lățimea sunt factori importanți deoarece aceștia au un impact direct asupra costurilor de producție și a prețurilor pe tonă.

(37) În primul rând, având în vedere ajustarea pe baza diferenței la nivel de materii prime, din articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază reiese că respectivele calcule privind dumpingul se bazează pe preț și nu pe costuri. Prin urmare, utilizarea unor materii prime și a unor procese de producție diferite nu are niciun efect, cu excepția cazului în care aceasta are un efect demonstrat asupra prețului și se dovedește că a fost justificată o ajustare luând în considerare utilizarea unei țări analoge în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. Toate solicitările de ajustări trebuie să fie motivate. Comisia nu are cunoștință de nicio indicație conform căreia diferența dintre materiile prime utilizate și dintre procesele de producție ar afecta comparabilitatea prețurilor. Producătorii-exportatori nu au demonstrat efectul utilizării de materii prime diferite asupra prețului și, prin urmare, ajustările nu sunt considerate justificate.

(38) În al doilea rând, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (e) din regulamentul de bază, se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile care au un raport direct cu produsul în cauză și care au fost indicate pentru transportul produsului în cauză de la sediile exportatorului până la un cumpărător independent, în cazul în care aceste costuri sunt incluse în prețurile practicate. Această dispoziție nu vizează costurile pentru transportul intern și, prin urmare, nicio ajustare nu se justifică pe baza acestui motiv.

(39) În al treilea rând, Comisia observă că s-a renunțat la respectivii parametri NCP în etapa provizorie pentru a se facilita comparația cu produsul similar din țara analogă. Ulterior, Comisia a crescut nivelul de corespondență și a reușit să compare majoritatea tranzacțiilor pe baza tuturor NCP, inclusiv a parametrilor privind grosimea, lățimea și muchiile. În cazul tranzacțiilor în care acest lucru nu a fost posibil, comparația s-a bazat pe gama de NPC cea mai completă posibil. Acest lucru a dus la o modificare a marjelor de dumping, așa cum se explică în considerentul 49 de mai jos.

(40) Două părți interesate au susținut că, la utilizarea în calcule a datelor din SUA, Comisia ar fi trebuit să procedeze la o ajustare a valorii normale pentru a ține seama de materiile prime diferite folosite în RPC, respectiv în SUA. O parte interesată a susținut că NPI este mai ieftin întrucât conținutul său de nichel este scăzut, iar fierul pe care îl conține este furnizat cu titlu gratuit. Pentru a demonstra că diferența între costurile materiilor prime afectează prețurile, aceeași parte a susținut că prețurile interne din China sunt mai mici decât cele din Uniune și din SUA. Conform părții interesate, această diferență de preț nu poate fi atribuită pretinsei subvenții, întrucât Comisia a închis ancheta antisubvenție desfășurată în paralel împotriva RPC. O altă parte interesată a făcut observația că, în industria oțelului, costurile și prețurile sunt corelate.

(41) În ceea ce privește ajustările valorii normale, Comisia constată că, în cazul în care o parte solicită ajustări în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) sau cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, ea trebuie să facă dovada că cererea sa este justificată. Sarcina de a dovedi că trebuie efectuată o astfel de ajustare revine, așadar, celor care doresc să se bazeze pe acestea. Comisia are obligația să refuze o ajustare din motivul diferențelor de factori despre care nu s-a demonstrat că ar afecta prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora.

(42) În cazul în care compară valoarea normală și prețul de export, Comisia trebuie să țină seama de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea prețurilor produselor, fără a ține seama de costurile suportate pentru fabricarea lor. În ceea ce privește prețurile NPI, Comisia observă că, în mod asemănător cu prețurile materiile prime utilizate în Uniune și SUA, aceste prețuri urmează tendințele prețului mondial al nichelului. Chiar dacă NPI este mai ieftin, din cauza conținutului scăzut de nichel, producătorii care recurg la NPI ar trebui să utilizeze cantități mai mari pentru a ajunge la conținutul de nichel prevăzut de standardele internaționale în materie de SSCR. În ceea ce privește argumentul potrivit căruia fierul din NPI este furnizat cu titlu gratuit, Comisia constată că nici producătorii de SCCR din Uniune și din SUA nu plătesc prețul total al fierului conținut în feronichel. În ceea ce privește comparația dintre prețurile interne ale SSCR în RPC, în Uniune și în SUA, ca element de probă al impactului asupra prețului de utilizare a NPI în RPC, Comisia menționează că prețurile interne din China reflectă situația dintr-o țară fără economie de piață. SUA este o țară cu economie de piață.

(43) Comisia amintește faptul că s-a stabilit cu mult timp în urmă faptul că dispozițiile de la articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază nu pot fi utilizate în scopul de a lipsi de efecte articolul 2 alineatul (7) litera (a) din respectivul regulament. În acest sens, s-a constatat că valoarea normală stabilită în țara analogă respectă pe deplin dispozițiile articolului 2 alineatul (7), astfel cum se explică la considerentul 31 de mai sus. Nicio ajustare suplimentară a acestei valori normale deja corespunzătoare nu este, prin urmare, justificată în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a).

(44) În ceea ce privește argumentul conform căruia prețurile interne mai scăzute ale SSCR din RPC nu pot fi efectul unei subvenții, Comisia menționează faptul că ancheta antisubvenție desfășurată în paralel a fost încheiată din cauza retragerii plângerii de către reclamanți și, în consecință, nu s-a ajuns la concluzii cu privire la subvenționare. Din aceste motive, Comisia consideră că producătorii-exportatori din RPC nu au demonstrat că ajustarea bazată pe utilizarea materiilor prime diferite în RPC și în SUA este justificată.

(45) O parte interesată a susținut că, în momentul în care Comisia a comparat prețul la export cu valoarea normală pe baza unui NCP redus, aceasta ar fi trebuit să procedeze la o ajustare pentru comparabilitatea prețurilor. Aceeași parte interesată a susținut că a fost limitată în capacitatea sa de a demonstra sau de a propune nivelul real al ajustării din cauza confidențialității informațiilor primite de la producătorii din țara analogă.

(46) Comisia reiterează faptul că majoritatea produselor exportate (69 %) au fost comparate pe baza NCP complet. Pe de altă parte, chiar și în constrângerilor impuse de protecția datelor confidențiale de la producătorii din țara analoagă, partea interesată ar fi putut propune un nivel de ajustare pentru caracteristicile fizice, dat fiind că aceasta cunoștea criteriile care nu au fost luate în considerare și parametrii prevăzuți în structura NCP pentru aceste criterii. Întrucât o astfel de cerere cuantificată nu a fost formulată, această afirmație a fost respinsă.

(47) O parte interesată a întrebat dacă producătorii din țara analogă au efectuat vânzări către utilizatori finali și, în eventualitatea unui răspuns afirmativ, a solicitat o ajustare în funcție de nivelul comercial pe baza NCP. Așa cum se explică în considerentul 53 din regulamentul provizoriu, Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export pe o bază franco fabrică și la același nivel comercial. Nicio ajustare, astfel cum a fost solicitată, nu a fost considerată necesară. În orice caz, această afirmație, nefiind susținută cu mai multe elemente de probă, a trebuit să fie respinsă.

3.1.5. *Marje de dumping*

(48) În absența observațiilor, se confirmă metoda utilizată pentru calcularea marjelor de dumping, descrisă la considerentele 55-60 din regulamentul provizoriu.

(49) Ținând cont de ajustările operate asupra valorii normale, precum și de nivelul sporit de comparare, și în absența oricăror observații suplimentare, marjele de dumping definitive, exprimate ca procentaj din prețul „CIF" (cost, asigurare și navlu) la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Tabelul 1

Marje de dumping, RPC

Societate	Marjă de dumping (%)
Baosteel Group: Baosteel Stainless Steel Co. Ltd; Ningbo Baoxin Stainless Steel Co. Ltd	42,2
TISCO Group: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd; Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd	50,2
Alte societăți cooperante	49,1
Toate celelalte societăți	50,2

3.2. **Taiwan**

3.2.1. *Valoarea normală*

(50) Metoda de calculare a valorii normale utilizată conform explicațiilor furnizate în considerentele 63-66 din regulamentul provizoriu nu a ținut cont de vânzările interne către distribuitori și comercianți.

(51) Acest lucru se explică prin situația specifică de pe piața din Taiwan, unde distribuitorii exportă volume de producție importante, care, în același timp, sunt declarate de producători-exportatori ca vânzări pentru consumul intern.

(52) Această concluzie s-a bazat pe două elemente-cheie și a fost justificată de acestea. În primul rând, unul dintre principalii distribuitori din Taiwan a exportat ulterior majoritatea volumelor achiziționate de la producători, așadar respectivele vânzări nu au fost vânzări pentru consumul intern în sensul calculării valorii normale în Taiwan. În al doilea rând, datele de producție ale producătorilor cunoscuți și statisticile comerciale din Taiwan demonstrează că vânzările pentru consumul intern raportate de producătorii-exportatori cunoscuți reprezentau peste 90 % din exporturile către Uniune și că includeau de asemenea aproximativ 50 % vânzări care erau exportate.

(53) Doi producători-exportatori au contestat elementul bazat pe statistici. Ei au argumentat că, pentru a determina producția totală din Taiwan, Comisia a luat în considerare numai societățile cooperante având unele exporturi în Uniune. Un alt argument a fost acela că, în analiza prezentată la considerentul 52 de mai sus, Comisia ar fi trebuit să ia în considerare importurile statistice totale din Taiwan ca fiind reexportate.

(54) Comisia a examinat informațiile privind producția și vânzările pentru consum intern ale tuturor producătorilor din Taiwan cunoscuți, care le cuprindeau și pe cele recomandate de unul dintre producătorii-exportatori. Acest lucru s-a făcut pentru a realiza o concordanță optimă cu datele statistice. Informațiile suplimentare colectate au avut un efect de diminuare asupra rezultatului analizei prezentate la considerentul 52 de mai sus. Pe această bază, s-a constat că vânzările pentru consum intern raportate includ aproximativ 40 % din vânzările care au fost exportate.

(55) În ceea ce privește considerarea importurilor statistice totale ca fiind ulterior exportate în întregime, prezentată la considerentul 53, producătorul-exportator nu a prezentat niciun element de probă care să dovedească acest lucru. În mod normal, importurile destinate revânzării la export intră sub incidența unui regim vamal special și nu sunt considerate în statisticile comerciale ca exporturi autentice. Prin urmare, Comisia nu poate formula nicio concluzie utilă pe baza acestei afirmații.

(56) În plus, doi producători-exportatori au pretins că nivelul vânzărilor interne neluate în calcul de Comisie nu a fost proporțional cu procentajul menționat în considerentul 52 de mai sus. Ei au reiterat afirmația că nu au cunoscut destinația vânzărilor efectuate de clienții lor interni. Comisia consideră că necunoașterea destinației finale a unei vânzări nu este determinantă. Comisia a reanalizat situația pe baza elementelor de probă disponibile în cadrul anchetei curente și a revizuit vânzările care trebuie excluse din determinarea valorii normale în consecință, pentru a reflecta cât mai exact posibil situația individuală a producătorilor-exportatori care au făcut obiectul anchetei. În cazuri justificate, unele dintre vânzările care au fost excluse în etapa provizorie în scopul calculării valorii normale au fost utilizate în calcularea valorii normale.

(57) O parte interesată a contestat includerea vânzărilor interne către comercianți și distribuitori pentru determinarea valorii normale. Argumente în acest sens au fost prezentate în observații scrise și în cursul audierii care s-a desfășurat în fața consilierului-auditor în cadrul procedurilor comerciale la data de 7 iulie 2015.

(58) Astfel cum se menționează la considerentul 56 de mai sus, după instituirea măsurilor provizorii, Comisia a continuat să examineze clasificarea efectivă a vânzărilor către distribuitori în vederea ajungerii la o clasificare mai precisă și corectă din punct de vedere juridic a acestora ca fiind vânzări interne sau vânzări la export, în scopul stabilirii valorii normale, fără să se mai bazeze pe prezumția că toate vânzările către distribuitori au fost destinate exportului. Observațiile primite după comunicarea constatărilor provizorii, cât și detaliile suplimentare au fost luate în considerare.

(59) În loc să excludă vânzările către distribuitori în ansamblu pe baza prezumției conform căreia toate vânzările către distribuitori erau destinate exportului, Comisia a exclus doar acele vânzări către distribuitor pentru care există suficiente elemente de probă obiective pentru a dovedi că acestea au fost exportate în mod real. Comisia a examinat vânzările declarate în cauză și le-a clasificat ca fiind vânzări interne sau la export pe baza situației și datelor specifice ale fiecărui producător-exportator în cauză. Existența unor reduceri legate de export a fost, de exemplu, utilizată ca element de probă relevant. Dimpotrivă, elemente subiective precum intenția sau cunoașterea sau lipsa acestora nu au jucat niciun rol în evaluarea obiectivă realizată de Comisie.

(60) Un producător-exportator a contestat respingerea unei anumite deduceri aferente deșeurilor metalice din costul de producție. Pentru a-și susține cererea, el a prezentat informații suplimentare care indicau pierderea de producție drept cost de conversie în tabelul său cu costurile de producție. Conform afirmației sale, pierderea de producție este reprezentată de totalul costurilor cu materialele neconvertite în produs final, plus cheltuielile generale de producție alocate pierderii de producție. Comisia a examinat cu atenție cererea acestuia, dar a constatat că valoarea costurilor cu materialele incluse în pierderea de producție este mult mai mică decât valoarea solicitată cu titlu de deducere pentru deșeuri metalice. În urma comunicării constatărilor definitive, societatea a reiterat afirmația potrivit căreia valoarea deșeurilor ar trebui să fie comparată cu valoarea totală a pierderii, luând în calcul și cheltuielile generale de producție care îi sunt atribuite. Comisia își menține poziția conform căreia valoarea de piață a deșeurilor nu poate fi mai mare decât cheltuielile cu materia primă care intră în procesul de producție. Ca atare, afirmația producătorului-exportator a trebuit să fie respinsă.

(61) În plus, producătorul-exportator nu și-a justificat argumentul cu privire la respingerea unei anumite deduceri pentru deșeuri metalice prin furnizarea, de exemplu, a cantității reale de materii prime consumate în procesul de producție al produsului în cauză, ceea ce i-ar fi permis Comisiei să evalueze pierderea. Societatea a susținut că, pentru fiecare tip de materie primă, cantitatea și valoarea de consum au fost furnizate în documentele de lucru prezentate în cursul verificării la fața locului. Comisia a estimat că aceste date au acoperit mai mult decât produsul în cauză, cum ar fi bobinele laminate la cald prelucrate și comercializate ca produse intermediare. Acest lucru nu permite Comisiei să verifice pierderile materiale transformate în deșeuri. Dat fiind că pierderile și deșeurile au fost declarate doar ca valori, a fost imposibil să se examineze dacă consumul de materiale pentru

fabricarea produsului în cauză a fost suficient pentru a produce atât produsul în cauză, cât și deșeurile, deduse din costul de producție. Prin urmare, nu s-a putut stabili în mod fiabil dacă pierderea raportată includea vreun cost de material, așa cum se afirma, și nici care ar putea fi valoarea deducerii asociate deșeurilor metalice. Producătorul-exportator a repetat argumentul său după comunicarea constatărilor definitive, fără a prezenta elemente noi.

(62) Constatările provizorii de la considerentele 62 și 67-78 din regulamentul provizoriu se confirmă.

3.2.2. *Prețul de export*

(63) În observațiile sale formulate după comunicarea constatărilor provizorii și a celor definitive, un producător-exportator a contestat excluderea anumitor vânzări destinate exportului către Uniune, care au fost declarate pe baza certificatelor de export prezentate de clienții săi. Totuși, certificatele de export nu au permis identificarea producătorului și nici a operațiunilor de vânzare declarate de producătorul-exportator. În plus, certificatele de export nu au fost adunate în mod consecvent de la toți clienții pe parcursul întregii perioade de anchetă. În ciuda eforturilor considerabile depuse de producătorul-exportator, destinația vânzărilor indicată nu putea fi verificată și nu acoperea în toate cazurile întreaga perioadă de anchetă. Prin urmare, Comisia nu a putut determina în mod fiabil dacă aceste vânzări au fost vânzări destinate exportului în scopul calculării marjei de dumping. Prin urmare, argumentul a fost respins.

3.2.3. *Comparație*

(64) Un producător-exportator a solicitat o compensare pentru fluctuația cursului de schimb, prin utilizarea cursului de schimb valutar de la data de decontare a datoriei. Pentru a putea face o comparație în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, s-au folosit în mod consecvent cursurile de schimb lunare ale Băncii Centrale Europene pentru toți producătorii-exportatori din Taiwan. Abordarea solicitată de producătorul-exportator nu ar fi conformă cu regulamentul de bază, care prevede utilizarea cursului de schimb aplicabil la data vânzării. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(65) Un producător-exportator a contestat utilizarea cursurilor de schimb lunare ale Băncii Centrale Europene și a insistat asupra utilizării cursurilor de schimb zilnice. Producătorul-exportator nu a cuantificat diferența care ar rezulta din această utilizare. Comisia a utilizat cursurile lunare în scopul comparabilității și coerenței, deoarece marja de dumping pentru acest producător făcea parte din marja de dumping calculată pentru un grup de producători afiliați, în cadrul căruia un singur producător a reclamat utilizarea cursurilor de schimb zilnice.

3.2.4. *Marje de dumping*

(66) Ținând cont de modificările valorii normale prevăzute în considerentul 56 de mai sus, marjele de dumping definitive exprimate ca procentaj din prețul „CIF" (cost, asigurare și navlu) la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Tabelul 2

Marje de dumping, Taiwan

Societate	Marjă de dumping (%)
Chia Far Industrial Factory Co. Ltd	0
Tang Eng Iron Works Co. Ltd and Yieh United Steel Corporation	6,8
Alte societăți cooperante	6,8
Toate celelalte societăți	6,8

4. **PREJUDICIU**

4.1. **Definiția industriei din Uniune și a producției din Uniune**

(67) Așa cum se prevede în considerentul 90 din regulamentul provizoriu, produsul similar a fost fabricat de nouă producători cunoscuți din Uniune în cursul perioadei de anchetă. Aceștia constituie „industria din Uniune” în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(68) În absența unor observații suplimentare, se confirmă definiția industriei din Uniune, așa cum este prevăzută la considerentele 90-93 din regulamentul provizoriu.

4.2. **Consumul din Uniune**

(69) În absența observațiilor privind consumul din Uniune, se confirmă constatările provizorii de la considerentele 94-96 din regulamentul provizoriu.

4.3. **Importurile provenite din țările în cauză**

4.3.1. *Evaluare cumulativă a efectelor importurilor provenite din țările în cauză*

(70) În urma comunicării constatărilor, părțile interesate și-au reiterat argumentele susținute în etapa provizorie conform cărora Comisia a evaluat cumulativ efectele asupra importurilor din RPC și din Taiwan care fac obiectul unui dumping, într-un mod eronat. Ele nu au furnizat elemente noi care să justifice această afirmație.

(71) Așa cum s-a prevăzut la considerentul 66 de mai sus, în urma observațiilor cu privire la comunicarea constatărilor provizorii, s-a ajuns la concluzia că un producător-exportator din Taiwan nu a practicat dumpingul. În consecință, exporturile acestei societăți către Uniune au fost deduse din importurile din RPC și din Taiwan care fac obiectul unui dumping.

(72) În absența unor observații suplimentare privind evaluarea cumulativă, se confirmă constatările provizorii de la considerentele 97-102 din regulamentul provizoriu.

4.3.2. *Volumul și cota de piață a importurilor din țările în cauză*

(73) Așa cum se prevede la considerentul 71 de mai sus, importurile unui producător-exportator din Taiwan despre care s-a constatat că nu practică dumpingul au fost deduse din importurile care fac obiectul unui dumping. Din motive de confidențialitate, volumul și cota de piață ale acestor importuri nu pot fi comunicate. Totuși, deducerea volumului neglijabil și a cotei de piață ale acestor importuri, care reprezintă în mod semnificativ mai puțin de 1 %, nu a afectat tendința de dezvoltare a volumului și a cotei de piață ale importurilor care fac obiectul unui dumping din țările în cauză în cursul perioadei examinate.

(74) În absența altor observații cu privire la volumul și cota de piață ale importurilor din țările în cauză și ținând cont de constatările revizuite menționate la considerentul 73 de mai sus, se confirmă constatările provizorii de la considerentele 103-106 din regulamentul provizoriu.

4.3.3. *Prețurile importurilor din țările în cauză și subcotarea prețurilor*

(75) În urma comunicării constatărilor provizorii, părțile interesate au solicitat informații suplimentare privind natura „costurilor ulterioare importului” menționate la considerentul 110 punctul (ii) din regulamentul provizoriu. Aceste costuri se referă la costul de manipulare și depozitare temporară a produselor importate la punctul de import, la taxa vamală și la comisioanele bancare.

(76) Costurile ulterioare importului au făcut obiectul unei verificări în cursul vizitelor la sediile importatorilor enumerați la considerentul 7 de mai sus. În urma acestor vizite de verificare, Comisia a stabilit că respectivele costuri de import sunt mai mici decât cele stabilite pe baza datelor disponibile în momentul elaborării regulamentului provizoriu.

(77) În urma comunicării concluziilor definitive, o parte interesată a declarat că nu poate să verifice dacă toate costurile legate de import până la livrarea către primul client din Uniune au fost luate în considerare în mod corespunzător. În acest sens, se precizează faptul că subcotarea prețurilor reprezintă o comparație între prețurile de vânzare franco fabrică ale industriei din Uniune și prețurile după vămuire ale producătorilor-exportatori la frontiera Uniunii. Prin urmare, costurile suportate între port și primul client independent nu sunt luate în considerare în momentul efectuării acestei comparații.

(78) O parte interesată a făcut observația că un procent important din produsul similar din Uniune este vândut cu o folie protectoare ([1]). Producătorul-exportator a argumentat că utilizarea foliei ar trebui să se reflecte în NCP utilizat de Comisie, întrucât afectează în mod semnificativ prețul.

(79) Această afirmație a fost prezentată foarte târziu, la aproximativ 11 luni de la data deschiderii anchetei și la aproape 10 luni de la data la care NCP a fost adus la cunoștința părților. În această etapă, Comisia nu a fost în măsură să identifice tranzacțiile afectate în mod individual.

(80) Comisia a operat totuși o ajustare generală, pe baza informațiilor furnizate de industria din Uniune, ca reacție la această afirmație.

(81) În urma comunicării concluziilor definitive, aceeași parte interesată a declarat că ajustarea nu ar trebui să fie globală, ci ar trebui să se aplice numai tranzacțiilor pentru care produsul similar este acoperit de o folie protectoare. Partea nu este de acord nici cu afirmația conform căreia argumentul său a fost prezentat târziu, întrucât această informație a fost pusă la dispoziția publicului înainte de deschiderea anchetei.

(82) Astfel cum s-a explicat deja, Comisia a aplicat o ajustare globală, deoarece nu a fost posibil să se identifice în mod individual tranzacțiile afectate. Este cunoscut faptul că tranzacțiile afectate nu constituie un procent semnificativ din ansamblul tranzacțiilor. O parte nu se poate baza doar pe informații disponibile în mod public, ci trebuie să prezinte o cerere motivată pentru a justifica o ajustare.

(83) Efectul recalculării acestor costuri de import mai reduse a fost în mare parte compensat prin ajustarea referitoare la folia protectoare. Efectul combinat al acestor două ajustări a indicat o medie ponderată a marjei de subcotare pentru importurile din țările în cauză pe piața Uniunii aproape neschimbată, cu valori între 9,8 % și 11,4 % (comparativ cu o marjă între 9,6 % și 11,3 % în regulamentul provizoriu). Marja de subcotare medie ponderată pentru importurile din țările în cauză pe piața Uniunii între 23,1 % și 25,3 % a rămas, de asemenea, aproape neschimbată (comparativ cu 22,9 % și, respectiv, 25,2 % în regulamentul provizoriu).

(84) O parte interesată a observat că ancheta a demonstrat că producătorii-exportatori vând aproape în exclusivitate distribuitorilor independenți sau centrelor de servicii siderurgice, în timp ce industria din Uniune a vândut distribuitorilor, centrelor de servicii integrate și utilizatorilor finali. Această parte interesată afirmă că, pentru a compara prețurile, Comisia trebuie să ia în considerare costurile fixe ale centrelor de servicii, întrucât există o diferență în nivelul de comercializare. Cu toate acestea, o ajustare pentru diferențele de nivel de comercializare se poate opera numai dacă se demonstrează că există diferențe de preț distincte și consecvente între respectivele niveluri de comercializare, și nu pe baza diferențelor de cost. Comparația reală a prețurilor la care industria din Uniune a vândut la ambele niveluri de comercializare pe piața Uniunii a demonstrat că, așa cum s-a indicat la considerentul 112 din regulamentul provizoriu, diferența de nivel de comercializare nu a avut niciun impact asupra prețurilor. Nicio parte interesată nu a furnizat informații care să respingă această constatare. Prin urmare, condițiile pentru o ajustare a nivelului de comercializare nu sunt îndeplinite în acest caz.

(85) În urma comunicării concluziilor definitive, aceeași parte a susținut că o comparație între prețurile de vânzare ale centrelor de servicii ale industriei din Uniune și prețurile practicate de producătorii-exportatori nu ar compara, aparent, produse comparabile. În acest sens, partea pretinde că vânzările centrelor de servicii ale industriei din Uniune sunt constituite, în mare măsură, din produse care au suferit o transformare suplimentară, cum ar fi benzile, bobinele înguste și discurile în timp ce exportatorii vând în principal bobine standard).

(86) În această privință, se observă faptul că bobinele standard nu au fost comparate cu produse înguste precum benzile sau bobinele înguste. Lățimea produsului a fost un criteriu în NCP, ceea ce a permis să se asigure că numai produsele cu o lățime similară au fost comparate. În ceea ce privește discurile, acestea nu au fost incluse deloc în comparație deoarece ele nu au fost exportate către Uniune de producătorii-exportatori incluși în eșantion.

([1]) Un material subțire, adeseori PVC, aplicat pe suprafața SSCR pentru a le proteja împotriva zgârieturilor și pentru a îmbunătăți calitatea muchiilor în caz de tăiere.

(87) În absența altor observații privind prețurile importurilor din țările în cauză și subcotarea prețurilor, celelalte concluzii formulate în considerentele 107-112 din regulamentul provizoriu se confirmă.

4.4. **Situația economică a industriei din Uniune**

4.4.1. *Observații generale*

(88) Părțile interesate au susținut din nou că datele producătorilor din Uniune incluși în eșantion ar trebui să fie utilizate în mod consecvent pentru evaluarea prejudiciului în loc să se împartă indicatorii în indicatori macroeconomici și indicatori microeconomici. Cu toate acestea, o astfel de abordare ar face abstracție de informațiile disponibile la nivelul industriei din Uniune, respectiv la producție, capacitate de producție, utilizare a capacității de producție, volum de vânzări, cotă de piață, creștere, ocupare a forței de muncă, productivitate și mărime a marjei de dumping.

(89) În urma comunicării constatărilor definitive, o parte interesată a reiterat afirmația potrivit căreia faptul că cel mai mare producător din Uniune, Outokumpu, nu face parte din eșantion, denaturează analiza prejudiciului. Cu toate acestea, astfel cum s-a precizat deja la considerentul 93 din regulamentul provizoriu, eșantionul a fost considerat reprezentativ, întrucât reprezenta aproximativ 50 % din producția totală a Uniunii de produs similar. Prin urmare, faptul că Outokumpu nu a cooperat în cadrul anchetei nu afectează reprezentativitatea eșantionului selectat și nici calitatea datelor verificate furnizate de producătorii incluși în eșantion.

(90) Părțile interesate au argumentat că, în cazul în care indicatorii de prejudiciu sunt împărțiți în indicatori macroeconomici și indicatori microeconomici, nu se poate formula nicio concluzie valabilă în privința măsurii în care producătorii incluși în eșantion au suferit un prejudiciu (dacă este cazul). Acest argument nu este pertinent. În conformitate cu articolul 3 din regulamentul de bază, determinarea prejudiciului se face la nivelul industriei din Uniune. Eșantionarea este o tehnică prevăzută la articolul 17 din regulamentul de bază care permite Comisiei să limiteze numărul de părți care fac obiectul anchetei (în acest caz, producătorii din Uniune) în cazul în care numărul respectiv este mare. Totuși, eșantionarea nu limitează determinarea prejudiciului la eșantionul de producători din Uniune. Anumiți indicatori de prejudiciu, cum ar fi, printre altele, cota de piață și volumul de vânzări, pot fi analizați în mod semnificativ numai la nivelul industriei din Uniune. În plus, constatările cu privire la eșantion sunt considerate reprezentative la nivelul industriei din Uniune. Prin urmare, toate informațiile disponibile privind industria din Uniune în ansamblu ar trebui să fie luate în considerare.

(91) În absența altor comentarii suplimentare privind observațiile generale cu privire la situația economică a industriei din Uniune, se confirmă concluziile formulate în considerentele 107-112 din regulamentul provizoriu.

4.4.2. *Indicatori macroeconomici*

(92) În ceea ce privește ocuparea forței de muncă, părțile interesate au argumentat că scăderea ocupării forței de muncă s-a datorat unei creșteri a productivității în industria din Uniune. Totuși, creșterea productivității cu 6 % pe parcursul întregii perioade examinate a fost mult mai redusă decât diminuarea nivelului de ocupare a forței de muncă cu 11 %. Această diminuare este, de asemenea, influențată de volumul producției din industria din Uniune, care a scăzut cu 5 % pe o piață în creștere.

(93) Așa cum s-a prezentat mai sus, datorită importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor în cauză, industria din Uniune a trebuit să își reducă producția pe o piață în creștere. Dacă industria din Uniune ar fi avut capacitatea de a beneficia de creșterea pieței și de a își crește producția conform cererii în creștere, această producție crescută ar fi contrabalansat productivitatea în creștere. Scăderea nivelului de ocupare a forței de muncă care rezultă ar fi fost substanțial mai redusă. Ca atare, s-a considerat că nivelul de ocupare a forței de muncă în scădere este afectat în principal de importurile care fac obiectul dumpingului din țările în cauză și că eficiența în creștere a industriei din Uniune a avut doar un impact minor.

(94) În urma comunicării constatărilor definitive, o parte interesată a susținut că ocuparea forței de muncă a industriei din Uniune a crescut semnificativ cu 55 % din perioada cuprinsă între 2004 și 2007. Cu toate acestea, cifra ocupării forței de muncă menționată în regulamentul provizoriu reprezintă ocuparea forței muncă a industriei din Uniune în ansamblul său, în timp ce cifra ocupării locurilor de muncă atribuită perioadei cuprinse între 2004 și 2007 se referă numai la o parte din industria din Uniune. Aceste cifre nu sunt, prin urmare, comparabile și nu indică o tendință de creștere pentru ocuparea forței de muncă.

(95) În absența altor observații privind indicatorii macroeconomici, concluziile de la considerentele 121-132 din regulamentul provizoriu se confirmă.

4.4.3. *Indicatori microeconomici*

4.4.3.1. Prețurile și factorii care influențează prețurile

(96) Părțile interesate și-au reluat afirmațiile potrivit cărora prețurile de vânzare urmează costurile materiilor prime, în principal crom și nichel, și tendința la nivelul prețurilor industriei din Uniune ar trebui să fie analizată excluzând „suprataxa pe aliaj".

(97) Aceste părți au prezentat informații suplimentare cu privire la fluctuația prețului de bază menționat la considerentul 141 din regulamentul provizoriu. Datele au vizat SSCR categoria 304, cu o grosime de 2 mm și finisaj 2B vândut de producătorii din Uniune ([1]). În conformitate cu aceste date, prețul de bază a scăzut în mod continuu pe parcursul întregii perioade examinate cu aproximativ 11 %, de la 1 015 EUR/tonă în 2010 la 907 EUR/tonă în perioada de anchetă. Nivelul reducerii este mai mic decât cel al scăderii de la 1 200 EUR/tonă la 1 000 EUR/tonă menționate în regulamentul provizoriu, dar sprijină constatarea unei reduceri semnificative a prețului de bază.

(98) De asemenea, o parte interesată a afirmat că elementul de probă furnizat în considerentul 141 din regulamentul provizoriu, cu privire la analiza prețului de bază este insuficient pentru a susține constatarea conform căreia prețul de bază a scăzut pe parcursul perioadei examinate în privința industriei din Uniune, întrucât se presupune că ar fi fost prezentat numai de un singur producător din Uniune.

(99) Deși informația a fost prezentată numai de un singur producător din Uniune, aceasta nu se referă numai la respectivul producător din Uniune. De fapt, această informație face trimitere la datele publicate de CRU, o societate bine-cunoscută de consultanță în domeniul industriei siderurgice. CRU a publicat date cu privire la piața germană în ansamblu și nu cu privire la prețurile producătorilor individuali din Uniune. În plus, faptul că prețurile de bază au scăzut în mod continuu pe parcursul întregii perioade examinate a fost confirmat de informațiile furnizate de către celelalte părți interesate, așa cum se menționează în considerentul 97 de mai sus.

(100) Prin urmare, se concluzionează că prețurile de vânzare în scădere ale industriei din Uniune sunt cauzate atât de costurile materiilor prime în scădere, cât și de scăderea importantă a prețului de bază, care nu este legată de evoluțiile costurilor materiilor prime. Ultima cauză a scăderii prețurilor de vânzare, și anume scăderea prețului de bază, indică faptul că industria din Uniune a trebuit să scadă în continuare prețurile pe parcursul întregii perioade examinate, în ciuda faptului că acțiunea generează pierderi, din cauza presiunii exercitate asupra prețurilor de către importurile care fac obiectul dumpingului din țările în cauză.

(101) În urma comunicării constatărilor definitive, un importator a susținut că informațiile privind prețul de bază indicat mai sus constau în „opiniile subiective" ale producătorului european care ar trebui să fie verificate. Cu toate acestea, informațiile furnizate în considerentul 97 nu au fost furnizate de un producător european, ci de o asociație de exportatori, o parte care se opune impunerii de măsuri. Întrucât această informație este în conformitate cu informațiile accesibile publicului furnizate de consultanți de specialitate, ea este considerată fiabilă.

(102) În urma comunicării constatărilor definitive, o altă parte interesată a afirmat că scăderea prețului de bază s-a datorat, în mare parte, în mod excepțional, unei valori excepțional de ridicate pentru al doilea trimestru din 2010. Părțile nu au prezentat argumente privind motivele pentru care această perioadă nu ar trebui luată în considerare pentru analiza evoluției prețului de bază. Având în vedere că analiza indicatorilor de prejudiciu trebuie să acopere întreaga perioadă examinată, acest argument nu poate fi acceptat.

(103) În urma comunicării constatărilor definitive, o parte interesată a atras atenția asupra faptului că, în conformitate cu tabelul 11 din regulamentul provizoriu, prețul mediu de vânzare unitar practicat de industria din Uniune a fost întotdeauna mai ridicat decât costul unitar de producție în cursul perioadei luate în considerare. Această diferență ar trebui să însemne că pierderile suferite de producătorii din Uniune sunt inexplicabile.

(104) În această privință, se observă că costul de producție unitar din tabelul 11 din regulamentul provizoriu a inclus numai costul de producție, fără costurile de vânzare, cheltuielile generale și administrative. Prin urmare, o comparație directă a acestui cost unitar cu prețul de vânzare unitar nu poate indica profitul realizat de producătorii din Uniune incluși în eșantion.

4.4.3.2. Stocurile

(105) Părțile interesate au făcut observații cu privire la scăderea de 7 % a stocurilor în perioada examinată, considerând-o ca pe o indicație a unei situații sănătoase a industriei în Uniune.

([1]) Pentru anii 2010-2012, producătorii ai căror date s-au utilizat pentru a calcula prețul de bază mediu au fost Acerinox, AST, Aperam și Outokumpu, iar pentru anul 2013, Acerinox, Aperam și Outokumpu.

(106) Cu toate acestea, scăderea de 7 % a stocurilor în perioada examinată nu face decât să urmeze producția finală a producătorilor din Uniune incluși în eșantion. De fapt, așa cum se arată în tabelul 13 din regulamentul provizoriu, nivelul stocurilor reprezintă aproximativ 15 % din producție pe parcursul întregii perioade examinate. Având în vedere nivelul lor moderat, aceste fluctuații minore, cuprinse între 14 % și 16 %, ar trebui să fie considerate variații normale ale stocurilor.

(107) În plus, părțile interesate au susținut că un nivel al stocurilor de 15 % din producția anuală, convertit în cifră de afaceri pentru o perioada de aproximativ 2 luni, este un nivel ridicat pentru o industrie care produce în principal la comandă. Acest nivel al stocurilor este cauzat de diferența de timp între etapa producției și diversele etape ale procesului de vânzare, precum și de modelele diferite de vânzare. Prin urmare, nivelul stocurilor de 15 % din producție nu poate fi considerat deosebit de ridicat.

(108) Comisia confirmă că stocurile nu sunt considerate un indicator valabil pentru scopurile anchetei.

4.4.3.3. Investițiile

(109) Părțile interesate au făcut observația că industria din Uniune a realizat investiții masive, care depășesc 1 miliard EUR/an pe cursul întregii perioade examinate. Comisia a stabilit cu privire la această afirmație că nivelul investițiilor menționate în regulamentul provizoriu este reprezentat, de fapt, de nivelul valorii contabile nete totale a activelor. Nivelul real al investițiilor este prezentat în următorul tabel și înlocuiește rândul respectiv din tabelul 14 din regulamentul provizoriu:

Tabelul 3

Investiții, toți producătorii din Uniune (o parte a indicatorilor de prejudiciu)

	2010	2011	2012	Perioada de anchetă
Investiții (EUR)	37 490 603	48 191 901	70 857 777	53 367 691
Index (2010 = 100)	*100*	*129*	*189*	*142*

(110) Investițiile reale au crescut cu 89 de puncte procentuale, de la 37 de milioane EUR în 2010 la 70 de milioane EUR în 2012, ulterior scăzând cu 47 de puncte procentuale, la 53 de milioane EUR, în cursul perioadei examinate. Totuși, această creștere nominală se datorează nivelului foarte scăzut al investițiilor din 2010. De fapt, nivelul investițiilor a fost atât de scăzut, încât valoarea contabilă netă a activelor a scăzut pe parcursul întregii perioade examinate, așa cum se arată în tabelul 14 din regulamentul provizoriu.

(111) Chiar dacă acest indicator de prejudiciu s-a îmbunătățit nominal în cursul perioadei examinate, acest lucru nu influențează evaluarea generală negativă a prejudiciului de către Comisie, întrucât acest indicator a fost micșorat pe parcursul întregii perioade examinate.

(112) În urma comunicării concluziilor definitive, o parte interesată a susținut că după revizuirea investițiilor, indicatorul pentru „randamentul investițiilor" ar trebui, de asemenea, revizuit. Cu toate acestea, indicatorul pentru randamentul investițiilor este profitul exprimat ca procentaj din valoarea contabilă netă a investițiilor, astfel cum se menționează în considerentul 150 din regulamentul provizoriu. Prin urmare, revizuirea indicatorului pentru investiții nu are niciun impact asupra randamentului investițiilor. Ca urmare, randamentul investițiilor nu trebuie să fie revizuit, astfel cum s-a afirmat în mod corect în regulamentul provizoriu.

(113) În urma comunicării constatărilor definitive, o parte interesată a susținut că o investiție totală de 209 de milioane EUR în cursul perioadei luate în considerare nu este compatibilă cu situația unei societăți prejudiciate. Cu toate acestea, astfel cum se menționează în considerentul 110 de mai sus, nivelul investițiilor a scăzut pe parcursul perioadei luate în considerare. Prin urmare, acest argument nu poate fi acceptat.

(114) În absența altor observații privind indicatorii microeconomici, celelalte concluzii formulate la considerentele 135-151 din regulamentul provizoriu se confirmă.

4.5. **Concluzie privind prejudiciul**

(115) Pe baza celor prezentate mai sus și în absența oricăror altor observații, se confirmă concluziile expuse în considerentele 152-155 din regulamentul provizoriu conform cărora industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

5. **CAUZALITATEA**

(116) În conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă importurile care fac obiectul unui dumping provenite din țara în cauză au cauzat un prejudiciu important industriei din Uniune. În conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază, Comisia a examinat, de asemenea, dacă alți factori cunoscuți ar fi putut prejudicia, în același timp, industria din Uniune. Comisia s-a asigurat de faptul că niciun eventual prejudiciu cauzat de alți factori decât importurile care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză nu a fost atribuit importurilor în cauză.

(117) Părțile interesate (producători-exportatori și distribuitori) au repetat afirmațiile privind legătura de cauzalitate prezentată în cursul etapei provizorii, fără a oferi elemente noi spre examinare. Aceste observații vizează printre altele: nivelul scăzut al importurilor, scăderea prețurilor de import sub nivelul prețurilor materiilor prime, importurile din alte țări și capacitatea excedentară a industriei din Uniune. Întrucât nu s-au adus argumente noi, se consideră că observațiile au fost examinate în detaliu în considerentele 156-208 din regulamentul provizoriu. Pentru claritate, anumite observații sunt, de asemenea, examinate în continuare.

5.1. **Efectele importurilor care fac obiectul unui dumping**

(118) Părțile interesate au repetat, de asemenea, că importurile din țările în cauză la nivelul de 4,3 % în cazul RPC și de 5,1 % în cazul Taiwanului, din cursul perioadei de anchetă, nu ar putea să constituie cauza prejudiciului industriei din Uniune, în special la o cotă de piață a industriei din Uniune de aproximativ 80 % în aceeași perioadă. Comisia a stabilit că, în timpul perioadei de anchetă, importurile care au făcut obiectul unui dumping din țările în cauză au fost subcotate față de prețurile industriei din Uniune cu între 9,8 % și 11,4 %, astfel cum s-a explicat în considerentul 83 de mai sus. Deși importurile nu constituie neapărat o constrângere concurențială perfectă, așa cum s-a indicat deja în considerentul 158 din regulamentul provizoriu, acestea exercită o presiune asupra prețurilor industriei din Uniune și, ca atare, nu au permis industriei din Uniune să își mențină cota de piață și nici să devină profitabilă. În plus, așa cum s-a concluzionat la considerentul 70 de mai sus, Comisia a determinat că s-au întrunit condițiile pentru evaluarea cumulativă a efectelor importurilor din RPC și din Taiwan care au reprezentat, în comun, 9,5 % din totalul importurilor în cursul perioadei de anchetă.

5.2. **Efectele altor factori**

5.2.1. *Importurile care nu fac obiectul unui dumping din Taiwan*

(119) Așa cum s-a explicat la considerentul 66 de mai sus, în urma observațiilor cu privire la comunicarea constatărilor provizorii, s-a constatat că un producător-exportator din Taiwan nu practică dumpingul. Impactul acestor importuri asupra situației generale a industriei din Uniune a trebuit, prin urmare, să fie analizat, întrucât aceste importuri nu mai sunt incluse în importurile care fac obiectul unui dumping.

(120) Totuși, volumul acestor importuri a fost neglijabil pe parcursul perioadei examinate, deținând permanent o cotă de piață cu mult sub 1 %. Prin urmare, Comisia a concluzionat că datorită volumului neglijabil al importurilor care nu fac obiectul unui dumping din Taiwan, acestea nu au contribuit la prejudiciul suferit de industria din Uniune într-o măsură semnificativă.

5.2.2. *Importurile din alte țări terțe*

(121) Un producător-exportator a argumentat că prețurile de import din alte țări, cum ar fi Coreea de Sud și Africa de Sud, sunt mai mici decât cele din RPC și că, alături de importurile din India, care au un preț similar cu cel al importurilor din China, ar putea exercita o presiune asupra prețurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Partea a mai susținut că prețurile medii din aceste trei țări sunt sub prețul mediu neprejudiciabil al producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(122) Cu toate acestea, așa cum s-a enunțat deja în considerentul 174 din regulamentul provizoriu, SSCR constă în tipuri de oțeluri diverse, ducând la diferențe de preț importante, care nu au putut fi luate în calcul când s-a determinat prețul mediu Eurostat. Prin urmare nu este utilă doar compararea prețurilor medii, care nu iau în calcul aceste diferențe. Practic, subcotarea prețului din RPC și din Taiwan nu a fost stabilită pe baza prețurilor medii, ci pe baza unei comparații de prețuri de la un tip la altul, așa cum s-a enunțat în considerentul 111 din regulamentul provizoriu.

(123) Aceeași parte susține, de asemenea, că importurile din India și Coreea de Sud au prezentat creșteri importante, atât ca valoare absolută, cât și ca valoare relativă. Prin urmare, o excludere a acestor țări nu ar fi obiectivă.

(124) În ceea ce privește Coreea de Sud, cota de piață a crescut de la 2,3 % la 2,8 % pe parcursul perioadei examinate, adică o creștere de numai 0,5 puncte procentuale. Deși importurile din India au crescut mai repede, acestea au deținut o cotă de piață foarte redusă, mai mică de 2 %, pe parcursul perioadei examinate. Aceasta arată că există diferențe obiective între situația RPC și a Taiwanului, pe de o parte, și aceea a Indiei și a Coreei de Sud, pe de altă parte.

(125) De asemenea, aceeași parte menționează că nu se prezintă o explicație de către Comisie cu privire la cauza creșterii generale a prețurilor din 2011 și la cauza scăderii prețurilor din 2012.

(126) Considerentul 138 din regulamentul provizoriu explică faptul că prețurile de vânzare ale industriei din Uniune sunt determinate de evoluția costurilor cu materiile prime, în principal a costurilor cromului și nichelului. Întrucât prețurile din celelalte țări terțe au urmat o tendință similară, se poate presupune că motivele care stau la baza evoluției prețurilor sunt similare. Cu toate acestea, așa cum s-a indicat în considerentul 174 din regulamentul provizoriu, SSCR constă în tipuri de oțeluri diverse, ducând la diferențe de preț importante, care nu au putut fi luate în calcul când s-a determinat prețul mediu Eurostat.

(127) În urma comunicării constatărilor definitive, o parte interesată a susținut că importurile din Coreea de Sud, India și Africa de Sud nu pot fi considerate neglijabile, întrucât acestea dețin cumulat o cotă de piață de 6,3 % în cursul perioadei de anchetă. Cu toate acestea, niciunul dintre aceste importuri nu a fost considerat neglijabil în regulamentul provizoriu, iar efectele acestora au fost analizate în mod corespunzător.

(128) Aceeași parte a afirmat, de asemenea, că importurile din RPC au fost în mare măsură din seria 304. Alte tipuri de produse, cum ar fi seriile 316, 316L și 321 sunt la un preț mai ridicat, întrucât au un conținut superior de nichel. Prin urmare, în ciuda declarației de la considerentul 174 din regulamentul provizoriu, importurile din alte țări terțe trebuie să facă parte din seria 200 (care reprezintă un produs de nișă în Uniune) sau să fi făcut obiectul unui dumping substanțial. Prin urmare, argumentul sugerează că prețul mediu din RPC este relativ scăzut prin comparație, deoarece numai produsele de nișă ar avea un preț mai mic decât categoriile cele mai populare vândute de exportatorii chinezi.

(129) Cu toate acestea, evaluarea neglijează complet gama din categoria 400, al cărei preț este scăzut și care constituie un produs de bază în Uniune, astfel cum se menționează în considerentul 189 din regulamentul provizoriu. Într-adevăr, RPC a exportat o proporție relativ ridicată de produse de calitate cu preț ridicat din categoria 300. Acest lucru este demonstrat de faptul că RPC și Taiwan au avut aceeași marjă de subcotare a prețurilor, în ciuda faptului că prețurile chineze erau în medie cu peste 100 EUR mai ridicate decât prețurile importurilor din Taiwan în cursul perioadei de anchetă, astfel cum este indicat în tabelul 7 din regulamentul provizoriu.

5.2.3. *Rezultatele la export ale industriei din Uniune*

(130) O parte interesată a susținut că scăderea prețurilor de export de 11 %, așa cum reiese din tabelul 16 din regulamentul provizoriu, arată că această scădere de preț a contribuit la prejudiciul suferit de industria din Uniune.

(131) În această privință, considerentul 138 din regulamentul provizoriu explică faptul că atât costurile, cât și prețurile sunt determinate de evoluția costurilor cu materiile prime, în special crom și nichel. Scăderea prețurilor pe piețele de export este similară cu scăderea prețurilor pe piața din Uniune și, prin urmare, a fost determinată de aceeași factori de cost.

(132) În urma comunicării constatărilor definitive, o parte interesată a susținut că nu au fost furnizate explicații și nici o evaluare privind scăderea prețurilor de export. În această privință, considerentul anterior abordează în mod clar acest aspect, explicând că scăderea prețului de export este determinată de evoluția costurilor materiilor prime.

5.2.4. *Capacitatea excedentară*

(133) Părțile interesate au argumentat că nivelul redus de utilizare a capacității industriei din Uniune a fost cauzat de capacitățile instalate în exces înainte de anul 2010. Cu toate acestea, anul 2010 a fost anul cu nivelul de utilizare a capacității cel mai ridicat de pe parcursul perioadei examinate. S-a reamintit că în cursul perioadei examinate, nivelul de utilizare a capacității a scăzut de la 77 % la 70 %, în principal datorită unei scăderi a volumelor de producție. Datorită importurilor care fac obiectul unui dumping din țările în cauză, industria din Uniune a trebuit să își reducă producția pe o piață în creștere. Prin urmare, se consideră că scăderea nivelului de utilizare a capacității de producție nu poate fi provocată de supracapacitățile instalate înainte de 2010.

5.2.5. *Probleme de concurență*

(134) Cu privire la analiza legăturii de cauzalitate a problemelor de concurență enunțată în considerentele 183-194 din regulamentul provizoriu, o parte interesată a observat că analiza Comisiei a fost insuficientă. Comisia ar fi ignorat afirmațiile sale și ar fi interpretat greșit constatările furnizate în cazul de fuziune Outokumpu/INOXUM și faptele din prezenta anchetă. În sprijinul afirmațiilor sale, partea declară că patru producători principali din Uniune sunt în continuare dominanți pe piață, deținând aproximativ 80 % din cota de piață.

(135) Această afirmație este incorectă pe plan factual. Cota de piață a industriei din Uniune a fost într-adevăr de 80 % pe parcursul perioadei de anchetă, așa cum se arată în tabelul 9 din regulamentul provizoriu. Cu toate acestea, așa cum s-a indicat în considerentul 90 din regulamentul provizoriu, industria din Uniune este constituită din nouă producători cunoscuți. Ea include cei patru producători integrați principali și cinci producători mai mici.

(136) Aceeași parte a argumentat că DG CONCURENȚĂ a constatat că „numai patru actori majori din Europa sunt activi pe piață, urmați de un grup marginal de mici actori din afara Europei, fiecare dintre ei reprezentând cel mult 5 % din piață", referindu-se la considerentul 351 din decizia privind fuziunea Outokumpu/INOXUM.

(137) Acest pretins citat este totuși incorect. Citatul corect prevede că „numai patru actori majori sunt activi pe piață, urmați de un grup marginal de actori mici din Europa și din afara Europei." Prin urmare, este clar că această parte a citat în mod incorect din decizia privind fuziunea Outokumpu/INOXUM, ignorându-i complet pe cei cinci producători mai mici din Uniune.

(138) După comunicarea constatărilor definitive, aceeași parte a recunoscut omiterea micilor actori europeni din fiecare ofertă deoarece aceștia reprezintă fiecare nu mai mult de 5 % din piață. Cu toate acestea, ea a insistat asupra faptului că cei patru mari producători integrați au o cotă de piață de 80 %, făcând referire la considerentul 135 de mai sus. Cu toate acestea, astfel cum se menționează la prezentul considerent, cota de piață de 80 % se referă la toți cei nouă producători cunoscuți din Uniune. Prin urmare, afirmația este incorectă din punct de vedere faptic și este, în consecință, respinsă.

(139) Aceeași parte a făcut referire la considerentul 187 din regulamentul provizoriu, afirmând că enunțul „chiar dacă respectiva constrângere exercitată de importuri se poate să nu fie puternică în prezent, ar fi posibil ca aceasta să crească în viitor" este pur speculativ și se referă la un eveniment ipotetic din viitor. Această evaluare este incorectă. Enunțul citat este preluat din decizia privind fuziunea Outokumpu/INOXUM, iar formularea „în viitor" se referă, prin urmare, la evenimente ulterioare adoptării deciziei de fuzionare. Așa cum s-a explicat în același considerent din regulamentul provizoriu, importurile din RPC și din Taiwan au crescut cu 70 % în cursul

perioadei examinate. În plus, în regulamentul privind înregistrarea s-a specificat că importurile din RPC au crescut ulterior cu 115 % în cazul RPC și cu 66 % în cazul Taiwanului, în 2014 ([1]). Astfel de creșteri continue ale volumelor importurilor demonstrează că enunțul nu a fost speculativ și că, de asemenea, creșterile nu au reprezentat „evenimente ipotetice din viitor", ci s-au concretizat între data adoptării deciziei de fuzionare Outokumpu/INOXUM și data publicării regulamentului provizoriu.

(140) În absența unor noi informații fiabile în această privință, Comisia confirmă constatările sale din considerentele 183-194 din regulamentul provizoriu conform cărora condițiile concurențiale în Uniune nu ar fi putut împiedica cauzarea de către importurile provenite din țările în cauză, care fac obiectul unui dumping, p a unui prejudiciu asupra industriei din Uniune.

5.2.6. *Pretinsa evoluție ciclică a volumelor importurilor*

(141) În considerentul 105 din regulamentul provizoriu se concluzionează că importurile au crescut constant pe parcursul perioadei examinate, cu excepția anului 2012. Cu toate acestea, părțile interesate au susținut că evoluția volumelor importurilor nu demonstrează o tendință de creștere consecventă în cursul perioadei examinate, ci că aceasta a făcut mai degrabă obiectul unei evoluții ciclice, anii 2010 și 2012 reprezentând anii cu „nivel inferior la import" și anii 2011 și 2013 reprezentând anii cu „vârf la import". Pentru a evalua această afirmație, s-au examinat importurile din țările în cauză raportate de Eurostat pe o perioadă mai lungă de timp. Din motive de confidențialitate, importurile neglijabile de la producătorii-exportatori din Taiwan, în privința cărora s-a constatat că nu practică dumpingul, nu au fost excluse. Oricum, aceste importuri nu au niciun impact asupra tendinței prezentate în tabelul 4.

Tabelul 4

Volumele importurilor din țările în cauză

	2009	2010	2011	2012	Perioada de anchetă	2014
Volumele importurilor (tone)	87 517	184 140	269 845	220 151	312 517	583 460
Index (2010 = 100)	*48*	*100*	*147*	*120*	*170*	*317*

Surse: Eurostat

(142) Aceste statistici ale importului arată că, în privința perioadei 2009-2014, anul 2012 a constituit singura excepție; cu alte cuvinte, a fost singurul an cu volume ale importurilor în creștere din țările în cauză.

5.2.7. *Reducerea producției și a vânzărilor în ciuda creșterii numărului de comenzi*

(143) O parte interesată a susținut că producția și volumele vânzărilor industriei din Uniune scad în ciuda numărului de comenzi în creștere. Într-adevăr, informațiile din reclamație sugerează că volumul comenzilor depășește volumul vânzărilor cu o marjă importantă. Totuși, aceste două cifre nu sunt comparabile în mod direct, întrucât ele nu sunt raportate pe aceeași bază. Ca urmare a comunicării constatărilor provizorii, industria din Uniune a prezentat informații suplimentare despre comparabilitatea acestor cifre ca reacție la această afirmație. Atunci când se compară informațiile privind comenzile cu cele privind vânzările, obținute pe o bază comparabilă, această diferență este de fapt neglijabilă.

5.3. **Concluzie privind legătura de cauzalitate**

(144) În absența altor observații privind legătura de cauzalitate, celelalte concluzii formulate la considerentele 156-208 din regulamentul provizoriu se confirmă.

([1]) Regulamentul privind înregistrarea, considerentul 13.

6. **INTERESUL UNIUNII**

(145) Așa cum s-a precizat la considerentul 209 din regulamentul provizoriu, în conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă s-ar putea concluziona în mod clar că nu este în interesul Uniunii să se adopte măsuri în cazul de față, în pofida stabilirii existenței unui dumping prejudiciabil.

6.1. **Interesul industriei din Uniune**

(146) Așa cum s-a prezentat la considerentele 210-212 din regulamentul provizoriu, majoritatea industriei din Uniune susține instituirea de măsuri în timp ce cel mai mare producător din Uniune (Outokumpu) nu a manifestat nicio opțiune. În plus, un producător de benzi de precizie, ca produs în cauză, și-a manifestat susținerea față de măsuri după publicarea regulamentului provizoriu.

6.2. **Interesul importatorilor și al distribuitorilor independenți**

(147) Așa cum s-a prezentat deja la considerentul 7 de mai sus, pentru a se evalua valabilitatea afirmațiilor prezentate în detaliu, Comisia a efectuat vizite de verificare la sediile a trei importatori și a doi utilizatori din Italia și Polonia.

(148) Așa cum s-a prezentat la considerentele 213-217 din regulamentul provizoriu, distribuitorii și importatori neafiliați au fost foarte activi în cazul de față, în general opunându-se măsurilor.

(149) O parte interesată a făcut observații cu privire la diferențele de calitate. Aceasta a afirmat că producătorii de SSCR din India și SUA oferă produse cu o calitate care nu este la același nivel standard de calitate cu cel asigurat de producția industriei din Uniune sau de importurile din RPC și din Taiwan. Această afirmație nu a fost susținută cu probe. Așa cum se arată la considerentul 101 din regulamentul provizoriu, în general, producătorii respectă aceleași standarde aplicate la nivel mondial și nu s-a furnizat niciun element de probă care să demonstreze că acest lucru nu este valabil și în cazul producătorilor din India și SUA.

6.3. **Interesul utilizatorilor**

(150) O serie de producători-exportatori și distribuitori și-au exprimat din nou preocuparea cu privire la posibilele efecte negative ale măsurilor asupra utilizatorilor. Totuși, utilizatorii nu împărtășesc aceste preocupări, iar gradul de participare a utilizatorilor a fost foarte scăzut în cazul de față.

6.4. **Interesul altor părți**

(151) În sfârșit, sindicatul întreprinderilor metalurgice germane (IG Metall) și-a manifestat susținerea față de măsuri. Aceștia și-au exprimat preocuparea cu privire la impactul negativ al importurilor care fac obiectul unui dumping asupra stării industriei din Uniune. Acest sindicat reprezintă, de asemenea, lucrătorii din industrii utilizatoare importante, cum ar fi industria autovehiculelor și industria produselor electrocasnice.

6.5. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(152) În absența altor observații privind interesul Uniunii, celelalte concluzii formulate la considerentele 209-222 din regulamentul provizoriu se confirmă.

7. **RETROACTIVITATE**

(153) În ceea ce privește o posibilă aplicare retroactivă a măsurilor antidumping, trebuie să fie evaluate criteriile prevăzute la articolul 10 alineatul (4) din regulamentul de bază. Potrivit articolului 10 alineatul (4) litera (b), un criteriu care trebuie să fie îndeplinit este acela de a înregistra „în continuare o creștere importantă a importurilor” „în plus față de nivelul importurilor care a cauzat un prejudiciu în cursul perioadei de anchetă”.

(154) Comparația între importurile medii lunare ([1]) de SSCR din cursul perioadei de anchetă și importurile medii lunare din cursul perioadei de înregistrare (17 decembrie 2014 – 25 martie 2015) indică o scădere a volumelor de importuri pentru perioada de înregistrare. Într-adevăr, așa cum se prezintă în tabelul 6 din regulamentul provizoriu, cantitatea medie lunară a importurilor de SSCR din țările în cauză a fost de 26 043 de tone ([2]) pe parcursul anchetei. În ceea ce privește comparația, în cursul perioadei de înregistrare, volumul mediu lunar al importurilor de SSCR din țările în cauză a fost de aproximativ 22 000 de tone sau cu aproximativ 15 % mai redus. Din nou, din motive de confidențialitate, importurile neglijabile de la producătorii-exportatori din Taiwan despre care ancheta a stabilit că nu practică dumpingul nu au fost excluse.

(155) Prin urmare, criteriul privind o creștere substanțială a importurilor nu este îndeplinit. În consecință, s-a concluzionat că taxa antidumping definitivă nu se va percepe retroactiv înainte de data de aplicare a măsurilor provizorii.

(156) În urma comunicării constatărilor definitive, o parte interesată a solicitat perceperea retroactivă a taxei și a susținut că Comisia a luat în considerare o perioadă incorectă pentru a determina dacă se vor impune măsuri cu efect retroactiv. Partea respectivă a susținut că evoluția importurilor în întreaga perioadă ulterioară perioadei de anchetă ar trebuie luată în considerare atunci când se stabilește dacă există o creștere suplimentară substanțială a importurilor.

(157) Partea invocă o creștere a importurilor între februarie și decembrie 2014, adică înainte de deschiderea anchetei și care se încheie cu aproximativ două săptămâni după începerea înregistrării importurilor. Într-adevăr, evoluția importurilor a arătat o creștere în perioada respectivă; cu toate acestea, o astfel de creștere nu a dus la probabilitatea ca efectele corective ale măsurilor care urmează să fie instituite începând cu 26 martie 2015 să fie grav compromise în cazul în care nu ar fi aplicate alte măsuri începând cu 17 decembrie 2014.

(158) Acest lucru se datorează faptului că după iulie 2014 (imediat după deschiderea anchetei) și chiar mai mult după decembrie 2014 (începutul înregistrării) evoluția importurilor a înregistrat o tendință descrescătoare, atingând niveluri de import similare celor din cursul perioadei de anchetă și chiar mai scăzute, astfel cum s-a menționat în considerentul 154 de mai sus. Pentru perioada pentru care partea solicită aplicarea retroactivă a taxelor (o perioadă limitată la 90 de zile înainte de instituirea măsurilor provizorii, și anume 26 decembrie 2014-25 martie 2015), evoluția importurilor nu este, cu siguranță, caracterizată de o creștere, ci de o scădere și, prin urmare, acestor importuri nu li s-ar putea atribui niciun efect prejudiciabil.

(159) Pe această bază, Comisia a considerat că nu au fost îndeplinite condițiile juridice pentru utilizarea competențelor sale discreționare în temeiul articolului 10 alineatul (4) din regulamentul de bază.

8. **MĂSURI ANTIDUMPING DEFINITIVE**

(160) Având în vedere concluziile la care s-a ajuns în ceea ce privește dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, ar trebui să se instituie măsuri antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece care provin din RPC și din Taiwan, în conformitate cu regula taxei celei mai mici prevăzută la articol 7 alineatul (2) din regulamentul de bază.

8.1. **Nivelul de eliminare a prejudiciului**

(161) Părțile interesate au argumentat că profitul-țintă nu ar trebui să se bazeze pe datele din 2007, întrucât se pretinde că acest an a fost un an excepțional de bun pentru industria siderurgică. Informațiile aflate la dispoziția Comisiei au indicat, totuși, că pentru perioada 2004-2007, anul 2007 a fost de fapt doar al treilea an cel mai bun în privința profitabilității industriei.

(162) O parte interesată a argumentat, de asemenea, că anul 2007 a fost cu adevărat excepțional, întrucât rezultatele înregistrate au fost foarte diferite de la un trimestru la altul. Într-adevăr, în cursul primelor două trimestre ale anului 2007, industria a avut o performanță foarte bună, realizând marje de profit de peste 10 %. Ultimele două trimestre au indicat, totuși, o imagine foarte diferită, prezentând marje de profit cu puțin peste pragul de rentabilitate sau chiar negative.

([1]) Întrucât perioada de înregistrare este semnificativ mai scurtă decât perioada de anchetă, o comparație între volumele medii lunare ale celor două perioade este mai utilă decât o comparație între volumele totale ale celor două perioade.

([2]) 312 517 tone din RPC și din Taiwan alocate celor 12 luni.

(163) Deși s-ar putea într-adevăr ca această evoluție să reprezinte un caz excepțional, ea demonstrează, de asemenea, că media generală pentru 2007 nu poate fi excepțional de ridicată, întrucât vizează două trimestre de performanță bună și două trimestre de performanță slabă a industriei din Uniune.

(164) În urma comunicării constatărilor definitive, o parte interesată a susținut că profitul-țintă este relativ mai ridicat decât în alte anchete privind produse siderurgice, cum ar fi tuburi și țevi sudate ([1]) și produse laminate plate din oțeluri cu siliciu numite „magnetice" cu grăunți orientați (denumite „GOES") ([2]). Cu toate acestea, partea nu oferă niciun argument care să explice motivul pentru care informațiile referitoare la o industrie care produce un produs diferit sunt mai relevante decât informațiile privind industria de SSCR din Uniune. În plus, informațiile utilizate atât în cazul tuburilor și țevilor sudate cât și în cazurile GOES nu se bazează pe informații mai recente decât în cazul de față. Aceste informații nu sunt, prin urmare, considerate mai relevante decât cele utilizate în regulamentul provizoriu.

(165) În urma comunicării constatărilor definitive, o parte interesată a susținut că profitul obținut de industria din Uniune în anul 2007 nu poate fi considerat fiabil sau reprezentativ, întrucât condițiile pieței erau anormale, astfel cum se arată în considerentul 162 de mai sus. Cu toate acestea, această parte nu a pus sub semnul întrebării faptul că 2007 a fost al treilea cel mai bun an în ceea ce privește profitabilitatea industriei, astfel cum se precizează la considerentul 161 de mai sus. Deoarece profitul obținut de industria din Uniune este în conformitate cu rentabilitatea atinsă în anii anteriori, 2004-2006, argumentul că profitul din anul 2007 nu poate fi credibil sau reprezentativ nu poate fi acceptat.

(166) O parte interesată a argumentat că a calcula prețul neprejudiciabil al produsului similar prin însumarea prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune cu pierderea reală suportată pe parcursul perioadei de anchetă și cu marja de profit susmenționată de 8,1 %, înseamnă că, în acest caz, Comisia se abate de la presupusa sa practică îndelungată de a determina prețul neprejudiciabil prin însumarea profitului-țintă și a costului de producție.

(167) Ambele practici există și se aplică. În absența unor cifre comparabile pentru vânzări din partea industriei din Uniune, prețul neprejudiciabil poate fi determinat prin însumarea profitului-țintă și a costurilor totale. Oricum, în cazul de față cifrele privind vânzările au fost comparabile. În plus, produsul similar vândut de industria din Uniune a constat din mii de tipuri ale produsului și toți producătorii din Uniune incluși în eșantion aveau o rețea extinsă de întreprinderi afiliate, inclusiv centre de servicii în domeniul siderurgiei, care au suportat costurile. Prin urmare, colectarea de informații privind costurile pentru fiecare tip al produsului la nivelul NCP s-a considerat impracticabilă. În locul acestei metode, costurile s-au determinat prin însumarea prețurilor medii ponderate de vânzare cu pierderea medie ponderată suportată. În continuare, la costurile totale astfel determinate s-a adăugat marja de profit de 8,1 %.

(168) În urma comunicării constatărilor definitive, aceeași parte interesată a prezentat argumente suplimentare care susțin motivul pentru care prețul neprejudiciabil ar trebui calculat prin adăugarea țintei de profit la costul de producție.

(169) În primul rând, partea a constatat că există o diferență semnificativă de preț între diferitele categorii de NCP, de 150 %, care nu poate fi explicată prin diferențe la nivelul costurilor. Cu toate acestea, acest argument nu a fost susținut cu niciun element de probă. Într-adevăr, se confirmă că diferitele categorii de NCP au diferențe de cost semnificative ca urmare a diferitelor clase de oțel și grosimi, lărgimi și grade de finisare. Se poate confirma într-adevăr faptul că diferența de cost între diferitele categorii de NCP poate depăși 150 %.

(170) În al doilea rând, partea a furnizat un exemplu utilizând un cost ipotetic de producție și un preț de vânzare ipotetic privind un tip de produs ipotetic, care încearcă să demonstreze că calcularea prețului-țintă pe baza prețului de vânzare nu este rezonabilă. Cu toate acestea, deoarece toate informațiile utilizate în exemplu sunt ipotetice și nu se referă la date reale, rezultatul din acest exemplu ipotetic nu poate demonstra faptul că metodologia utilizată nu este rezonabilă.

(171) În al treilea rând, partea respectivă susține că Comisia a omis, pur și simplu, să colecteze date privind costul de producție în funcție de NCP de la producătorii cooperanți din Uniune. Acest argument este incorect. Costurile de producție au fost solicitate de către Comisie în cuprinsul chestionarului, au fost furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion și au fost verificate.

([1]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/110 al Comisiei din 26 ianuarie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tuburi și țevi sudate din fier sau oțel nealiat originare din Belarus, Republica Populară Chineză și Rusia și de încheiere a procedurii privind importurile de anumite tuburi și țevi sudate din fier sau oțel nealiat originare din Ucraina, ca urmare a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului (JO L 20, 27.1.2015, p. 6).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/763 al Comisiei din 12 mai 2015 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de anumite produse laminate plate din oțeluri cu siliciu numite „magnetice" cu grăunți orientați, originare din Republica Populară Chineză, Japonia, Republica Coreea, Federația Rusă și Statele Unite ale Americii (JO L 120, 13.5.2015, p. 10).

(172) În sfârșit, partea interesată a prezentat un exemplu care arată, aparent, că Comisia a adăugat profitul-țintă la un preț de vânzare care ar fi trebuit să genereze profituri foarte mari. Pentru a susține acest argument, partea a comparat prețurile de vânzare ale industriei din Uniune cu propriul său preț de export, precum și cu prețul de vânzare al industriei din Uniune pentru un NCP similar.

(173) Cele două NCP utilizate în exemplu au fost totuși exportate în cantități nesemnificative și, prin urmare, nu au niciun impact asupra marjei de prejudiciu pentru societate. În plus, afirmația potrivit căreia NCP trebuie să fi fost vândut realizând un profit foarte ridicat nu este susținută de elemente de probă și nici nu este susținută de constatările anchetei.

(174) În absența altor observații privind nivelul de eliminare a prejudiciului, concluziile la care s-a ajuns în considerentele 224-229 din regulamentul provizoriu se confirmă.

8.2. **Taxe antidumping definitive**

(175) Având în vedere concluziile formulate cu privire la dumping, prejudiciu, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, ar trebui instituite măsuri antidumping definitive la importurile produsului în cauză la nivelul marjelor de dumping, în conformitate cu regula taxei celei mai mici.

(176) Nivelurile taxei antidumping definitive, exprimată ca procentaj din prețul „CIF" (cost, asigurare și navlu) la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, ar trebui să fie următoarele:

Tabelul 5

Marjele de dumping, marjele de prejudiciu și nivelurile taxei antidumping

Țară	Societate	Marjă de dumping (%)	Marjă de prejudiciu (%)	Taxă antidumping (%)
RPC	Baosteel Stainless Steel Co. Ltd	42,2	25,3	25,3
RPC	Ningbo Baoxin Stainless Steel Co. Ltd	42,2	25,3	25,3
RPC	Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd	50,2	24,4	24,4
RPC	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd	50,2	24,4	24,4
RPC	Alte societăți cooperante	49,1	24,6	24,6
RPC	Toate celelalte societăți	50,2	25,3	25,3
Taiwan	Chia Far Industrial Factory Co. Ltd	0		0
Taiwan	Tang Eng Iron Works Co. Ltd	6,8	23,1	6,8
Taiwan	Yieh United Steel Corporation	6,8	23,1	6,8
Taiwan	Alte societăți cooperante	6,8	23,1	6,8
Taiwan	Toate celelalte societăți	6,8	23,1	6,8

(177) Nivelurile taxei antidumping aplicabile individual unei societăți, precizate în prezentul regulament, au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, ele reflectă situația constatată în cursul prezentei anchete în ceea ce privește aceste societăți. Aceste niveluri ale taxei sunt aplicabile exclusiv importurilor de produs în cauză originar din țările în cauză și fabricat de către entitățile juridice menționate. Importurile de produs în cauză, fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod special în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entități afiliate societăților menționate în mod special, ar trebui să facă obiectul taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți". Acestea nu ar trebui să facă obiectul niciunei taxe antidumping individuale.

(178) Orice societate poate cere aplicarea acestor rate individuale ale taxei antidumping, în cazul în care își schimbă ulterior denumirea. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei [1]. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică. Dacă schimbarea denumirii societății nu afectează dreptul acesteia de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică, se va publica un aviz de informare cu privire la schimbarea denumirii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(179) Pentru a se asigura o aplicare corespunzătoare a taxelor antidumping, nivelul taxei antidumping pentru „toate celelalte întreprinderi" ar trebui să se aplice nu numai producătorilor-exportatori care nu au cooperat în ancheta curentă, ci și producătorilor care nu au realizat exporturi către Uniune în cursul perioadei de anchetă.

8.3. **Ofertele de angajament de preț**

(180) În urma comunicării constatărilor definitive, trei producători-exportatori au prezentat oferte de angajament de preț în conformitate cu articolul 8 din regulamentul de bază.

(181) Comisia a evaluat aceste oferte și a concluzionat că acceptarea acestor angajamente ar fi nerealizabilă, în sensul articolului 8 din regulamentul de bază. Acest lucru se întâmplă, în special, din cauză că există o multitudine de tipuri de produse imposibil de diferențiat, vizate de ofertele de preț, și ale căror prețuri variază în mod semnificativ, precum și din cauza structurilor complexe ale societății/grupului de producători-exportatori, care ar face imposibilă monitorizarea angajamentelor.

(182) Comisia a explicat producătorilor-exportatori că produsul în cauză nu este adaptat pentru un angajament. De asemenea, Comisia a explicat faptul că structura societăților/grupurilor lor ar face imposibilă monitorizarea angajamentelor.

(183) Toate cele trei oferte au fost, prin urmare, respinse.

8.4. **Perceperea definitivă a taxelor provizorii**

(184) O parte interesată a susținut că măsurile ar trebui să excludă volumele aflate deja în tranzit la momentul impunerii taxei provizorii. Aceasta ar însemna, practic, o scutire de taxe care ar submina efectul reparatoriu al măsurilor și, prin urmare, se respinge.

(185) Având în vedere marjele de dumping constatate și nivelul prejudiciului cauzat industriei din Uniune, ar trebui percepute definitiv sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie instituită de regulamentul provizoriu. Sumele constituite în plus față de nivelul taxelor antidumping definitive se restituie.

(186) Prezentul regulament este în conformitate cu avizul Comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază,

---

[1] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile simplu laminate la rece, încadrate în prezent la codurile NC 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 și 7220 20 89, originare din Republica Populară Chineză și Taiwan.

Nivelurile taxei antidumping definitive aplicabile prețului net, franco frontieră a Uniunii, înainte de aplicarea taxei, al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile enumerate mai jos este stabilit după cum urmează:

Țara	Societatea	Taxa antidumping definitivă (%)	Codul adițional TARIC
RPC	Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd, orașul Taiyuan	24,4	C024
RPC	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd, Tianjin City	24,4	C025
RPC	Alte societăți cooperante enumerate în anexă	24,6	
RPC	Toate celelalte societăți	25,3	C999
Taiwan	Chia Far Industrial Factory Co. Ltd, Taipei City	0	C030
Taiwan	Toate celelalte societăți	6,8	C999

Aplicarea nivelurilor taxelor individuale specificate pentru întreprinderile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea la autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, în care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin numele și funcția acestuia, întocmită astfel: „Subsemnatul, certific prin prezenta că (volumul) de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece vândute la export în Uniunea Europeană care fac obiectul prezentei facturi au fost fabricate de (numele și adresa societății) (codul adițional TARIC) în (Taiwan/RPC). Declar că informațiile furnizate prin prezenta factură sunt complete și corecte.” În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică nivelul taxei aplicabil „tuturor celelalte societăți”.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel, se aplică dispozițiile relevante în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie instituită prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/501 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Taiwan se colectează în mod definitiv. Sumele constituite în plus față de nivelul taxei antidumping definitive se restituie.

Articolul 3

În cazul în care orice producător-exportator nou din Republica Populară Chineză prezintă Comisiei suficiente elemente de probă care să demonstreze faptul că:

— nu a exportat în Uniune produsele descrise la articolul 1 alineatul (1) pe parcursul perioadei de anchetă (de la 1 ianuarie 2013 până la 31 decembrie 2013);

— nu este afiliat niciunui exportator sau producător din Republica Populară Chineză care face obiectul măsurilor instituite prin prezentul regulament;

— a exportat efectiv în Uniune produsul în cauză după perioada de anchetă care stă la baza măsurilor sau și-a asumat obligația contractuală irevocabilă de a exporta o cantitate importantă în Uniune.

Articolul 1 alineatul (2) poate fi modificat prin adăugarea noului producător-exportator în lista societăților cooperante neincluse în eșantion și supuse astfel taxei medii ponderate.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 august 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Producători-exportatori cooperanți din China care nu au fost incluși în eșantion:

Țara	Denumirea	Codul adițional TARIC
RPC	Lianzhong Stainless Steel Corporation, Guangzhou	C026
RPC	Ningbo Qi Yi Precision Metals Co. Ltd, Ningbo	C027
RPC	Tianjin Lianfa Precision Steel Corporation, Tianjin	C028
RPC	Zhangjiagang Pohang Stainless Steel Co. Ltd, Zhangjiagang City	C029